

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 376/10
21.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje D.R. iz Z., čiji je punomoćnik I.L., advokat iz Z., protiv tuženog R.I. iz Z., čiji je punomoćnik R.B., advokat iz Z., radi utvrđenja prava svojine po osnovu sticanja u bračnoj zajednici, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž 1203/08 od 10.10.2008. godine, u sednici održanoj 21.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž 1203/08 od 10.10.2008. godine.

ODBIJA SE zahtev tuženog za naknadu troškova odgovora na reviziju.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž 1203/08 od 10.10.2008. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena presuda Opštinskog suda u Zrenjaninu P br. 1988/06 od 07.11.2007. godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je predloženo da se utvrdi da je tužilja po osnovu sticanja u bračnoj zajednici nosilac prava svojine na ½ dela stana u Z., upisan u zknj. ul. br. 32668/E-1 KO Z., list nepokretnosti broj 21108 KO Z. I V.V., sazidan na kat. parceli broj 13116/8, dvosoban stan površine 52,46 m², a da se tuženi obaveže da trpi da se u zemljišnim i drugim javnim knjigama kao suvlasnik na ½ dela upiše tužilja, kao i da se naloži zemljišno-knjižnom odeljenju Opštinskog suda u Zrenjaninu da uknjiži tužilju u ½ dela na predmetnoj nekretnini. Tužilja je obavezana da tuženom na ime troškova postupka isplati 86.050,00 dinara.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je dao odgovor na reviziju, sa predlogom da se revizija odbije kao neosnovana. Tražio je troškove odgovora na reviziju.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 111/09 od 29.12.2009. godine), jer je revizija protiv drugostepene odluke izjavljena pre stupanja na snagu ovog zakona, pa je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, stranke su od zaključenja braka 1991. godine do faktičkog prestanka bračne zajednice 14.12.2004. godine, zajedno sa svojim maloletnim sinom živele u zakupljenim stanovima. Odlukom Komisije za stambene odnose poslodavca tuženog od 16.09.2004. godine, njemu je odobren kredit za kupovinu stana radi rešavanja stambenih potreba njegovog porodičnog domaćinstva, u visini tržišne vrednosti, sa rokom otplate od 20 godina, uz obavezu da uplati 10% od vrednosti stana na ime učešća i u roku od 60 dana dostavi kupoprodajni ugovor. Tuženi je uplatio učešće iz ličnih sredstava i dana 17.11.2004. godine zaključio kupoprodajni ugovor o kupovini dvosobnog stana u Z., za kupoprodajnu cenu od 1.928.350,00 dinara. Nakon overe ugovora tuženi je 18.11.2004. godine zaključio ugovor o kreditu za kupovinu stana, uz obezbeđenje davaocu stavljanjem hipoteke na predmetnom stanu. Već u to vreme bračni odnosi stranaka su bili poremećeni, da bi 14.12.2004. godine došlo i do faktičkog prekida bračne zajednice iseljenjem tuženog iz podstanarskog stana, u kome su po dogovoru stranaka ostale sve zajednički stečene pokretne stvari. Do prestanka bračne zajednice stranaka, tuženom je od zarade obustavljen samo deo prve rate kredita od 3.601,66 dinara, a dana 10.12.2004. godine.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev za utvrđenje suvlasničkog udela tužilje na predmetnom stanu po osnovu sticanja u bračnoj zajednici. Za svoju odluku dali su razloge koje kao pravilne i potpune prihvata i Vrhovni kasacioni sud.

Stan koji je jedan bračni drug kupio sredstvima iz kredita, a čiji je neznatni deo (polovinu prve

rate) otplatio tokom trajanja bračne zajednice, ne predstavlja zajedničku imovinu bivših supružnika u smislu člana 181. Porodičnog zakona, već njegovu posebnu imovinu. Pri tom, činjenica da je tuženom stambeni kredit odobren po osnovu bodovanja i ostalih članova domaćinstva, ne utiče na donošenje drugačije odluke, jer se u konkretnom slučaju ne radi o besplatnoj dodeli stana na korišćenje u svojstvu zakupca, već o sticanju po osnovu kupoprodaje.

Netačni su navodi revizije da je tužiocu dodeljen stan na korišćenje u skladu sa pravilnikom preduzeća u kome je zaposlen, a na osnovu činjenice da je kao članove porodičnog domaćinstva označio tužilju i maloletnog zajedničkog sina, jer se u konkretnom slučaju ne radi o dodeli stana na korišćenje, već o kupovini stana ličnim sredstvima.

Na osnovu člana 150. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je odbio zahtev tuženog za naknadu troškova nastalih davanjem odgovora na reviziju, nalazeći da ti troškovi nisu bili potrebni radi vođenja ove parnice.

Na osnovu člana 405 stav 1 ZPP, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća - sudija,

Vlasta Jovanović, s.r.